

१०

सुसमाचार सुनाउने काममा मनोरन्जनात्मक तरिकाले संलग्न हुनु

यस अध्यायका मूल पदहरू: उत्पत्ति १:१,२,२६, प्रस्थान १८:२१-२५, १
कोरन्थी १२:१२-२५, प्रेरित १६:११-१५, ४०, प्रेरित ४:३१ र प्रेरित
१२:१२।

यस अध्यायको मूल सार पद: "फसल त प्रसस्त छ। तर खेतालाहरू थोरै
छन्। त्यसकारण फसलको प्रभुसँग प्रार्थना गर ताकि उहाँले उहाँको फसल
कटानी गर्न खेतालाहरू पठाउनुहुनेछ।" (मत्ती ९:३७-३८) अर्थात् "खेतमा गहुँ
धेरै उम्रिएको छ तर त्यो बाली काट्न खेतालाहरू कमै छ।"

"जति धेरै मानिसहरू भयो त्यति बलियो हुन्छ" भनेर कसैले भनेको
थियो। केही हृदयसम्म त्यो सत्य हो। यदि तपाईं व्यायाम गर्नुहुन्छ वा मर्निङ्ग
वाकमा जानुहुन्छ तब अरू धेरै मानिसहरू पनि संलग्न भएको छ भने
तपाईंलाई उत्साह हुने के तपाईंले सोचनुभएको छ? यदि तपाईंमात्र एकलैले
कसरत गर्नुभयो भने त्यस्तो मज्जा आउँदैन आउँछ त? धेरै मानिसहरू स्वास्थ्य
क्लब, जीम वा कसरत गर्ने ठाउँहरूमा मानिसहरू मिलेर व्यायाम गर्दछन्
किनभने जब अरू मानिसहरूसँग मिलेर व्यायाम गर्छन् तब रमाइलो हुन्छ र
धेरै व्यायाम पनि गरिन्छ भनेर तिनीहरू विश्वास गर्छन्। त्यही अनुसार
परमेश्वरले हामीलाई सङ्गति गर्न वा एक आपसमा मिलेर आराधना गर्न सृष्टि
गर्नुभएको हो। हामी सामाजिक प्राणी हौं। जसरी कसरत गर्दा समूहमा गरियो
भने उत्साह आउँछ त्यसरी नै त्यसरी नै विभिन्न क्रियाकलापमा मिलिजुली गर्नु
भने ज्ञान राम्ररी गर्न पुग्छौं। जब हामीसँग सामाजिकरूपमा सहायता गर्ने
प्रणाली हुन्छ तब हामी उत्साहसाथ रमाइलो मानेर अधि बढ्दछौं। यो
आत्मिक वा अध्यात्मिक क्रियाकलापमा पनि लागु हुन्छ।

सानै समूह किन नहोस्, हाम्रो आस्था वा विश्वासलाई बलियो राख्न, परमेश्वरको वचनको ज्ञान बढाउन, प्रार्थनामा गहिरो गरि जान र गवाही दिन सुसज्जित पार्न ससाना समूहहरूको बारेमा उल्लेखनीयरूपमा बाइबल भरि प्रस्तुत गरिएको छ। पिता, पुत्र, पवित्र आत्मा पनि सेवकको निमित्त सानै समूह भएर गर्नुभएको थियो। येशूले सुसमाचारको प्रचारको निमित्त चेलाहरूको सानो समूह गठन गर्नुभएको थियो। प्रेरित पावल पनि सुसमाचार सुनाउन रोमी संसारको यात्रामा सुसमाचार सुनाउने सहयोगीहरूको सानो झुण्डसाथ लागेका थिए।

बाइबलमा आधारित सानो झुण्डको बारेमा यस अध्यायमा हामी हेर्नेछौं। तपाईं पनि सानै झुण्डसँग मिलेर काम गर्न कस्तो रमाइलो हुँदो रहेछ भन्ने कुरालाई तपाईंले पत्ता लगाउनुहुनेछ।

१. सानो समूह वा झुण्ड: परमेश्वरकै पहिलो अवधारणा

त्री-एक परमेश्वरको बीचमा भएको एकतालाई देहायका पदहरूले कसरी बुझाउन खोजिएको छ? हेर्नुहोस्, उत्पत्ति १:१,२,२६ “१ सुरुमा जब परमेश्वरले आकाश र पृथ्वी सृष्टि गर्नुभयो, २ पृथ्वी आकारबिनाको, उजाड र सुनसान थियो। पानीले सबै ठाउँ ढाकेको थियो र गहिरो अन्धकार थियो। अनि पानीमाथि परमेश्वरका आत्मा घुमिरहनुहुन्थ्यो।...२६ तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “अब हामी मानिसलाई हाम्रै स्वरूपमा, हाम्रै प्रतिरूपमा बनाऔं । तिनीहरूले माछा, चरा-चुरुङ्गी, ठूला-साना सबै घरपालुवा र जङ्गली पशुहरूमाथि अधिकार गरून्।”, हिब्रू १:१,२ “१ उहिलेको समयमा परमेश्वर अगमवक्ताहरूका मुखबाट धेरै किसिमले धेरै पटक हाम्रा पुर्खाहरूसँग बोल्नुभयो। २ तर यी अन्तिम दिनहरूमा उहाँ आफ्ना पुत्रद्वारा हामीसँग बोल्नुभएको छ। परमेश्वरले ख्रीष्टबाट नै जगतको सृष्टि गर्नुभयो अनि सबै सृष्टिका सबै कुराको जिम्मा दिन उहाँलाई नै छान्नुभयो।” र एफिसी ३:७-१३ “७ उहाँको विशेष वरदानद्वारा नै सुसमाचारको काम गर्ने सेवक म बनें, यो वरदान उहाँले आफ्नो शक्तिको कामबाट नै मलाई दिनुभयो। ८ ख्रीष्टका पवित्र जनहरूमध्ये म सबभन्दा तुच्छ भए पनि ख्रीष्टको असीम सम्पत्ति सुसमाचार अरू जातिका मानिसलाई सुनाउने वरदान परमेश्वरले मलाई नै दिनुभयो। ९ परमेश्वरको रहस्यमय योजनाले कसरी काम गर्छ, त्यो सबै मानिसलाई बताउने काम मैले पाएको छु। सबै थोक

रचना गर्ने परमेश्वर नै हुनुहुन्छ। उहाँले आफ्ना गुप्त कुराहरू बितेका सारा युगहरूमा लुकाइराख्नुभयो। १० वर्तमान कालमा मण्डलीद्वारा आकाशका देवी-देवताहरू र शासकहरूले परमेश्वरका बहुमुखी ज्ञान थाहा पाऊन् भन्ने उद्देश्यले ती रहस्य प्रकट गरिएका थिएनन्। ११ परमेश्वरले यी सबै आफ्नो अनन्त योजनामा गर्नुभएको हो अनि यो हाम्रा प्रभु खीष्ट येशूमा उहाँले पूरा गर्नुभयो। १२ खीष्टमा रहेर अनि उहाँमा विश्वास राखेर नै हामीले परमेश्वरकहाँ आउन साहस र भरोसा पाएका छौं। १३ यसैकारण मेरो बिन्ती छ, तिमीहरूका लागि मैले भोगेको कष्ट देखेर हरेस नखाओ। यो त तिमीहरूकै निम्ति लाभदायक कुरो हो।”

सृष्टिमा पिता, पुत्र र पवित्र आत्मा एक भएर सहभागी भएका थिए। ती तीनैका कामहरू फरक फरक थिए तर नटुकिने गरेर ती तीनै जना एक भएर काम गरेका थिए। यस सृष्टिको गुरु योजनाकार परमेश्वर पिता हुनुहुन्थ्यो, र उहाँनै यस जगतलाई कुन आकार दिने भनेर जगतको महान् भवन निर्माणकर्ता वा आर्किटेक्ट हुनुहुन्थ्यो। येशू खीष्टमार्फत उहाँले आफ्नो योजना सम्पन्न गर्नुभएको थियो। यस पृथ्वी तथा जगतको सृष्टिमा पवित्र आत्मसँग एक भएर येशू सक्रिय हुनुभएको थियो। परमेश्वरको यो अलौकिक काम हाम्रो दिमागले बुझेर भ्याउँदैन। तर यस पृथ्वी र जगतलाई सृष्टिद्वारा नै अस्तित्व भएको हो भन्ने वास्तविकतामात्र नभएर परमेश्वरबाट नै सृष्टि भएको भन्ने सत्यलाई बाइबलले स्पष्टरूपमा हाम्रो समक्ष प्रस्तुत गरिएको छ (“१८ स्वर्गबाट परमेश्वरको रिस मानिसहरूका पाप र दुष्ट कामको विरोधमा देखापरेको छ। तिनीहरूले आफ्ना दुष्ट युक्तिले सत्यलाई छेक्तछन्। १९ परमेश्वरले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ किनभने परमेश्वरको बारेमा मानिसले जान्नुपर्ने कुरा परमेश्वर आफैले तिनीहरूलाई छर्लङ्ग हुने गरी देखाउनुभएको छ। २० संसारको सुरुदेखि नै उहाँले बनाउनुभएको कुराबाट मानिसहरूले परमेश्वरलाई जान्न सक्तछन्। परमेश्वरको सधैं रहने शक्ति र ईश्वरीय स्वभावजस्ता नदेखिने गुणहरू पनि तिनीहरूले राम्ररी बुझ्न सक्तछन्। त्यसो हुँदा तिनीहरूलाई कुनै बहाना गर्ने ठाउँ नै छैन। २१ तिनीहरूले परमेश्वरलाई चिनेर पनि परमेश्वरलाई गर्नुपर्ने आदर गरेनन्, न त तिनीहरूले उहाँलाई धन्यवाद नै दिए, उल्टो तिनीहरू आफ्नै विचारमा काम नलाग्ने भए र तिनीहरूका खोक्रा हृदयचाहिँ अन्धकारले भरियो। २२ आफैलाई बुद्धिमानी

भनी ठानेर तिनीहरू मूर्ख भए। २३ तिनीहरूले परमेश्वरलाई आदर गर्नुपर्नेमा नाश हुने मानिस, पशु, चरा-चुरुङ्गी र घस्रिने जन्तुहरूका मूर्तिलाई पूजा गरे। "रोमीहरूलाई १:१८-२३)।

एकलैले काम गर्ने होइन सानो समूह नै भएर किन नहोस् मिलेर काम गर्नुपर्छ भन्ने अवधारणा परमेश्वरकै पहिलो थियो। परमेश्वरको रहस्यमय पक्षहरूको बारेमा हाम्रो मानवीय दिमागले केलाउन होशियार हुनुपर्ने भएतापनि यस संसारको सृष्टि र मुक्तिको योजनाको इतिहासमा पिता, पुत्र र पवित्र आत्मा संलग्न भएका थिए भनेर केही हदसम्म बुझ्न सक्छौं। मानव जातको सृष्टिको निमित्त र पाप पछि पतित मानव प्राणीको उद्धारको निमित्त त्रीएक परमेश्वर एक भएर सहभागी भएका थिए।

मानव प्राणीको मुक्तिको योजनामा परमेश्वर पिता, परमेश्वर पुत्र र परमेश्वर पवित्र आत्मा कसरी एक भएर सहभागी भएका थिए भनेर मृत्युपछि येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थानले प्रमाणित गरेको थियो भनेर देहायका पदहरूले कसरी बताउँछ? हेर्नुहोस्, यूहन्ना १०:१७,१८ "१७ "मेरो पिताले मलाई माया गर्नुहुन्छ किनभने म आफ्नो प्राणलाई सुम्पिन्छु अनि फेरि लिनेछु। १८ कसैले यसलाई खोस्नेछैन, यो त म आफ्नो खुसीले दिनेछु। मलाई आफ्नो प्राण अरूको लागि दिने हक छ साथै यो प्राण फेरि फिर्ता लिने हक पनि छ। मेरा पिताले मलाई दिनुभएको आज्ञा पनि यही नै हो।", रोमी ८:९-११ "९ परमेश्वरका आत्मा तिमीहरूसँगै बास गर्नुहुन्छ भने तिमीहरू आफ्नै शारीरिक स्वभावको अधीनमा रहँदै नौ तर पवित्र आत्माकै अधीनमा रहन्छौ। कसैसँग ख्रीष्टको आत्मा छैन भने ऊ ख्रीष्टको हुनै सक्दैन। १० ख्रीष्ट तिमीमा हुनुहुन्छ भने तिम्रो शरीर पापले गर्दा मर्छ तर परमेश्वरको सामु ठीक ठहरिएकोले तिम्रो आत्माचाहिँ जिउँछ। ११ परमेश्वरले ख्रीष्टलाई मरेकोबाट पनि शरीरसँगै फेरि जिउँदो गराउनुभयो। परमेश्वरका आत्मा तिमीहरूभित्र रहनुहुन्छ भने त्यसै गरी तिमीहरूको मन शरीरलाई पनि उहाँले जिउँदो गराउनुहुनेछ।" र १ कोरन्थी १५:१२-१९ "१२ हामी एकातिर ख्रीष्ट मरेकोबाट बिउँतनुभयो भनेर प्रचार गर्छौं, अर्कोतिरचाहिँ मरेकाहरू बिउँतदैनन् भनी तिमीहरूका माझमा कति जना हिँड्छन्। यो कसरी हुन सक्छ? १३ मरेकाहरू नबिउँतने भए ख्रीष्ट पनि बिउँतनुभएन। १४ ख्रीष्ट नबिउँतनुभएको भए हामीले गरेको प्रचार र तिमीहरूको विश्वास पनि व्यर्थ हो। १५ योभन्दा बढी हामी परमेश्वरको बारेमा

झूटो बोल्ने ठहरिन्छौं किनभने परमेश्वरले खीष्टलाई बिउँताउनुभयो भनेर हामीले नै साक्षी दिएका छौं। तर मरेकाहरू नबिउँतने भए परमेश्वरले उहाँलाई बिउँताउनुहुने थिएन। १६ मरेकाहरू बिउँतदैनन् भने परमेश्वरले खीष्टलाई पनि बिउँताउनुभएन। १७ खीष्ट बिउँताइनुभएको होइन भने तिमीहरूको विश्वास पनि झूटो हो र तिमीहरू अझै आफ्नै पापमा छौं। १८ त्यसो हो भने खीष्टमा विश्वास गरेर मर्नेहरू पनि सबै नष्ट भए। १९ खीष्टमा हाम्रो आशा यस जीवनमा मात्र छ र यस जीवनपछि छैन भने हामी सबै मानिसहरूभन्दा दयालाग्दाहरू हौं।"

मानव जातिलाई पापबाट उद्धार गर्ने लक्ष्यमा परमेश्वर पिता, परमेश्वर पुत्र र परमेश्वर पवित्र आत्मा एक सानो समूह वा झुण्डको रूपमा एक भएर खटेका थिए। "सारा अनन्तकाल देखि नै मुक्तिको योजना त्रीएक परमेश्वरको सरसल्लाहमा भएको थियो।-एलेन जी ह्याइट, फन्डामेन्टल अभ एजुकेशन, पृ. १८६बाट रूपान्तरित। सम्भव भएसम्म जतिसक्यो धेरै उद्धार गर्ने जस्तो महत्त्वपूर्ण कुरा परमेश्वरको निमित्त अरू केही पनि छैन ("४ सबै मानिसहरू बाँचून् र सत्यलाई राम्ररी चिनुन् भन्ने नै उहाँको इच्छा छ। ५ परमेश्वर एउटै हुनुहुन्छ अनि मानिसहरूलाई परमेश्वरमा ल्याउने पनि एउटै मध्यस्थ हुनुहुन्छ। यो मध्यस्थ मानिसचाहिँ खीष्ट येशू हुनुहुन्छ। ६ सबै मानिसहरूलाई छुटकारा दिन उहाँ बलि हुनुभयो। हरेक व्यक्ति बाँचेको परमेश्वर चाहनुहुन्छ भन्ने कुरा ठीक प्रमाण यही हो। ७ यसैकारणले म अरू जातिका मानिसहरूलाई विश्वास र सत्य शिक्षा दिने र प्रचार गर्ने राजदूत बनाइएको हुँ। मैले साँचै भनेको हुँ, ढाँटेको होइनँ।" १ तिमोथी २:४-७, "८ तर प्रियहरू, एउटा कुरा याद राख। परमप्रभु परमेश्वरलाई एक दिन र एक हजार वर्षमा केही फरक छैन। ९ कसै-कसैले विचारेजस्तो परमप्रभु परमेश्वर आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्न ढिलाउनुहुनेछैन। तर उहाँले तिमीहरूलाई पर्खिरहनुभएको छ। तिमीहरू कोही पनि नाश नभएको उहाँ चाहनुहुन्छ अनि सबैले आफ्ना पाप त्यागून् भन्ने उहाँको इच्छा छ।" २ पत्रुस ३:८-९)। साना साना झुण्ड वा समूहहरू विभिन्न लक्ष्य लिएर गठन गर्न सकिन्छ भनेर हामीले यस अध्यायमा हेर्नेछौं तर तिनीहरूको मूल वा मौलिक लक्ष्य भनेको यस संसारमा भौतारिरहेका र लक्ष्यहिनमा ढलमलिरहेका मानिसहरूलाई येशूकहाँ ल्याउने हुनुपर्छ। त्यसको अर्थ सानो सानो झुण्ड वा समूह गठन गरेर

काम गर्दा हामीलाई मात्र सजिलो र सहयोग हुने होइन अरूलाई पनि सजिलो र सहयोग हुन्छ। त्यसको अर्थ येशूप्रति अगाढ आस्था र प्रेम राखेर कुनै समूह वा झुण्ड गठन हुन्छ भने त्यसको अर्थ अरूलाई उहाँमा ल्याउने अर्थात् उहाँको निमित्त साथी बनाउने हुनुपर्छ।

हाम्रो परमेश्वरको रहस्यको बारेमा ध्यान गर्नुहोस्। हाम्रो दिमागले यो बुझ्न भ्याउँदैन, भ्याउँछ त? यद्यपि, हामीले पूर्णरूपमा नबुझेतापनि हामीले अझै विश्वास गर्न सक्छौं र परमेश्वरमा भरोसा राख्न सक्छौं, होइन त? जब येशूमाथिको आस्था वा विश्वासको मामिला उठ्छ तब त्यो नीति किन महत्त्वपूर्ण मान्नुपर्दछ?

२. बाइबलमा उल्लेख गरेका साना साना समूह वा झुण्डहरू

येशूको निमित्त परिश्रम गर्न साना साना झुण्डहरू कसरी सक्रिय भएका थिए भनेर बाइबलले विभिन्न उदाहरणहरू उपलब्ध गराएको छ। ती समूह वा झुण्डहरू सँगसँगै प्रार्थना गर्नमा, सङ्गति गर्नमा र एक आपसमा होशला दिनेमा सक्रिय थिए। ती समूहमा विभिन्न दक्षता, खुबी वा बरदानहरू भएका विश्वासीहरू थिए। आफूहरूमा भएका ती विभिन्न गुणहरू समूह वा झुण्डद्वारा येशूको महिमाको निमित्त जिम्मेवारीताकासाथ पूर्णरूपमा प्रयोग गर्न अवसर मिल्न सक्दछ। त्यसले गर्दा प्रभुले ती साना समूह वा झुण्डहरू उहाँको निमित्त काम गर्ने अवसर जुटाउनु हुन्छ। जब समूहका विश्वासीहरू एक आपसमा मिलोमत्तो गरि परमेश्वरसँग मिलेर काम गरियो हाम्रो कामलाई उहाँले अझ परिपक्व बनाउन हुन्छ।

प्रस्थान १८:१३-२६मा मोशाको ससुरा यित्रोले मोशालाई अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण सल्लाह दिएको लेखिएको छ। मानिसहरूको निमित्त र मानिसहरूसँग मिलेर व्यवस्थित ढङ्गले काम गर्न यित्रोको सल्लाह वा योजना किन अत्यावश्यक र महत्त्वपूर्ण छ? हेर्नुहोस्, "१३ भोलिपल्ट मोशा मानिसहरूका निमित्त न्याय गर्नलाई बसे। मानिसहरूचाहिँ बिहानदेखि बेलुकासम्म मोशाको वरिपरि आए। १४ मोशाले मानिसहरूका निमित्त गरेका सबै काम मोशाका ससुराले देखेर तिनलाई सोधे, "यो तिमीले मानिसहरूका निमित्त गरेको के काम हो? किन तिमी मात्र न्याय गर्न एकलै बसिरहन्छौ, र मानिसहरूचाहिँ बिहानदेखि बेलुकासम्म तिम्रो वरिपरि उभिरहन्छन्?" १५ मोशाले आफ्ना ससुरालाई भने, "मानिसहरू

मद्वारा परमेश्वरको इच्छा बुझ्न आउँछन्। १६ तिनीहरूको केही विवाद छ भने तिनीहरू मकहाँ आउँछन्, र कुनै मानिस र त्यसको भाइबन्धुको बीचमा म न्याय गरिदिन्छु, अनि म तिनीहरूलाई परमेश्वरका विधिविधानहरू बताइदिन्छु।” १७ मोशाका ससुराले तिनलाई भने, “तिमीले गरेको यो काम ठीक भएन। १८ तिमी घोटिनेछौ— तिमी र तिमीकहाँ आउने यी सबै मानिसहरू। किनभने यो काम तिम्रो निमित्त साह्रै चर्को छ। तिमीले यो काम एकलै गर्न सक्नेछैनौ। १९ मेरो कुरा सुन, म तिमीलाई केही सल्लाह दिनेछु, र परमेश्वर तिमीसित रहून्। तिमीचाहिँ परमेश्वरको अगि मानिसहरूका प्रतिनिधि भएर तिनीहरूका मुद्दा उहाँको सामु लैजानू। २० तिमीले तिनीहरूलाई विधिविधानहरू सिकाउने गर्नु, र तिनीहरूले जिउने तरीका र गर्नुपर्ने कर्तव्य तिनीहरूलाई सिकाइदिनु। २१ तर सबै मानिसहरूमध्येबाट परमेश्वरको भय मान्ने, योग्य मानिसहरू चुन। तिनीहरू अनुचित फाइदा घिनाउने ईमानदार व्यक्तिहरू होऊन्। तिनीहरूलाई हजार-हजार, सयसय, पचास-पचास र दश-दशमाथि नायक हुनलाई नियुक्त गर। २२ तिनीहरूले हरसमय मानिसहरूका न्यायकर्ता भएर सेवा गरून्। सबै ठूला-ठूला मुद्दाहरूचाहिँ तिनीहरूले तिम्रो सामु ल्याऊन्, तर साना-साना मुद्दाहरूचाहिँ तिनीहरूले नै इन्साफ गरून्। यसरी तिमीलाई सजिलो पर्नेछ, किनकि तिनीहरूले पनि तिम्रो भार बाँड्नेछन्। २३ तिमीले यो उपाय गर्नुभने र परमेश्वरले पनि यही आज्ञा तिमीलाई दिनुभयो भने, तिमी टिक्न सक्नेछौ, र यी सबै मानिसहरू पनि आफ्नो-आफ्नो घरमा चित्त बुझेर जानेछन्।” २४ मोशाले आफ्ना ससुराले भनेका कुरा माने, र तिनले भनेबमोजिम सबै गरे। २५ मोशाले सारा इस्राएलबाटका योग्य-योग्य मानिसहरूलाई छाने, र तिनीहरूलाई मानिसहरूमाथि नायक बनाए, अर्थात् हजार-हजारका नायक, सय-सयका नायक, पचास-पचासका नायक र दश-दशका नायक। २६ तिनीहरूले हरसमय मानिसहरूका न्यायकर्ताका रूपमा सेवा गर्थे। गाह्रा-गाह्रा विषयहरूचाहिँ तिनीहरूले मोशाकहाँ ल्याउँथे, तर हरेक मामूली कुरा तिनीहरू आफैले इन्साफ गर्थे।”

आफ्नो ससुरो येत्रोको सल्लाह उचित ठाने। उनको सल्लाह अनुसार सारा इस्राएलीहरूलाई विभिन्न समूहमा बाँडे। त्यसमा सबभन्दा सानो समूह दशको थियो। त्यसले गर्दा प्रत्येक व्यक्ति त्यस समूहको सदस्यभएर सहभागी हुन पुगेको थियो। त्यो समूहलाई अगुवा गर्ने नाइकेचाहिँ परमेश्वरप्रति श्रद्धा राख्ने र असल चरित्र भएको व्यक्ति थियो। ती साना समूहका कामहरूचाहिँ

तिनीहरूको बीचमा केही समस्या भयो भने त्यसलाई सुल्झाउनु थियो। तर ती समूहहरू केवल समस्या सुल्झाउनको निमित्तमात्र खडा भएको थिएन। ती समूहमा एक आपसमिलेर परमेश्वरको आराधना पनि गरिन्थ्यो। यसो गर्दा समस्याहरू नआउन सहयोग हुन्थ्यो र एक आपसको आत्मिक जीवनको पनि पोषण हुन्थ्यो अर्थात् विकास हुन्थ्यो। इस्राएलको निमित्त परमेश्वरको योजनाका अवधारणाहरू ती समूहद्वारा सिकाइन्थ्यो र एक आपसमा छलफल गरिन्थ्यो। यस्तो समूहमा भएका मानिसहरू एक आपसमा घनिष्ठ हुनसकिन्थ्यो र एक आपसलाई हेरचाह गर्न सम्बन्ध राख्न सकिन्थ्यो साथै जुनसुकै विषयमा तिनीहरू संघर्ष गरिरहेतापनि एक आपसमा सरसल्लाह, प्रार्थना आदि गरेर ती विषयको समाधान गर्न सकिन्थ्यो। एक आपसमा अन्तक्रिया गर्न ६देखि १२ जनाको समूह उचित समूह वा झुण्ड हो भनेर साना समूहको बारेमा अध्ययन गर्ने विद्वानहरूले बताएको महत्त्वपूर्ण मान्नुपर्दछ। यो समूहको ठ्याक्क संख्या मोशा र येशूले समूह गठन गर्न प्रयोग गरेका थिए।

येशूले सानो संख्याको समूह गठन गर्नुभएर त्यस समूह एक आपस मिलेर सेवाकार्य गर्न खटाउनुभएको थियो। कुन दुई लक्ष्यहरू लिएर येशूले चेलाहरूको समूह गठन गर्नुभएको थियो? हेर्नुहोस्, लूका ६:१२,१३ "१२ ती दिनमा उहाँ पहाडतिर प्रार्थना गर्न जानुभयो, र परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्दै पूरै रात बिताउनुभयो। १३ बिहान भएपछि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाएर तिनीहरूमध्ये बाह्र जनालाई छान्नुभयो, र उहाँले तिनीहरूलाई प्रेरित भन्ने नाउँ दिनुभयो।": मत्ती १०:१ "उहाँले आफ्ना बाह्र चेलाहरूलाई बोलाएर अशुद्ध आत्माहरू निकाल्ने र हरप्रकारका रोग र दुर्बलता निको पार्ने अधिकार तिनीहरूलाई दिनुभयो।" र मर्कूस ३:१३-१५ "१३ त्यसपछि येशू डाँडामा उक्लनुभयो, र उहाँले चाहनुभएका जतिलाई बोलाउनुभयो, र तिनीहरू उहाँकहाँ आए। १४ आफूसँग रहन र प्रचार गर्न पठाउनलाई उहाँले बाह्र जनालाई नियुक्त गर्नुभयो, १५ र तिनीहरूलाई भूतहरू निकाल्ने अधिकार पनि दिनुभयो।"

यस संसारमा परमेश्वरको सन्देश सुनाउने लक्ष्यलाई बोकाएर येशूले चेलाहरूलाई आत्मिक र व्यवहारिकरूपमा तयार पार्न नियुक्त गर्नुभएको थियो। जब तिनीहरू येशूको सङ्गतमा लागेभने तिनीहरू अनुग्रहमा बढ्न निश्चित थियो। तिनीहरू सानो सानो झुण्ड वा समूह भएर सेवाको काम गरे तिनीहरूले प्रभावकारी रूपमा काम गर्न सिक्न सकिन्थ्यो। जब येशूले उहाँका

वरिपरिरहेका मानिसहरूका आवश्यकताहरूको सेवा गर्नुभएको तिनीहरूले देख्दाथे तब आफूहरूमा भएका खुबी वा वरदानहरूलाई कसरी प्रयोग गर्ने भनेर तिनीहरूले सिक्न सकिन्थ्यो। आत्मिकरूपमा बिकसित गर्न र बाहिरका मानिसहरूको सेवा गर्न उद्देश्य लिएर येशूले सानो झुण्ड वा समूह गठन गर्नुभएको थियो।

सानो समूहमा तपाईं सहभागी हुनुभएको बेलाको बारेमा तपाईं सम्झनुहोस्। जुनसुकै परिस्थिति भएतापनि त्यसबेला त्यस समूहले देखाएको एक आपसप्रतिको चासो र एउटै लक्ष्यमा कसरी अघि बढेको थियो सो याद गर्नुहोस्। यस अनुभवबाट तपाईंले के सिक्नुभयो जसले गर्दा तपाईंको आस्था वा विश्वासको मामिलामा त्यो समूह कतिको महत्त्व भएको थियो भनेर महसुस गर्न पुगनुभएको थियो?

३. व्यवस्थित तरिकाले सेवा तथा आराधना गर्ने संगठन

साना साना समूह वा झुण्ड मिलेर एक भएर कसरी काम गर्नुपर्छ भनेर देखाउने ज्वलन्त उदाहरण मानव शरीर हो। यसबारे पावलले मानव शरीरलाई नै चित्रण गरेर १ कोरन्थी १२:४-३०मा आफ्नो स्पष्ट धारणा राखेका छन्। हेर्नुहोस्, "४ वरदानहरू विभिन्न किसिमका छन्, तर पवित्र आत्मा एउटै हुनुहुन्छ। ५ सेवाहरू धेरै थरीका हुन्छन्, तर प्रभु एउटै हुनुहुन्छ। ६ कामहरू धेरै किसिमका छन्, तर उनै परमेश्वरले हरेकलाई ती काम गर्ने प्रेरणा दिनुहुन्छ। ७ सबैका हितको लागि नै पवित्र आत्माको काम प्रकट हुन हरेकलाई दिइएको छ। ८ कसैलाई पवित्र आत्माद्वारा बुद्धिका कुरा बोल्ने, कसैलाई उनै पवित्र आत्मानुसार ज्ञानका कुरा बोल्ने, ९ कसैलाई उनै पवित्र आत्माद्वारा विश्वास गर्ने, कसैलाई उनै एक पवित्र आत्माद्वारा रोग निको पार्ने वरदानहरू दिइएका छन्, १० कसैलाई आश्चर्य कामहरू गर्ने, कसैलाई अगमवाणी बोल्ने, कसैलाई आत्माहरू छुट्ट्याउन सक्ने, कसैलाई भिन्न-भिन्न किसिमका भाषाहरू बोल्ने, कसैलाई चाहिँ ती भाषाहरूको अर्थ खोल्दिने। ११ तर यी सबै उनै एक पवित्र आत्माका कामहरू हुन्। उहाँले हरेकलाई उहाँको इच्छानुसार वरदान दिनुहुन्छ। १२ किनकि जस्तो शरीर एक छ, र त्यसका धेरै अङ्गहरू हुन्छन्, र शरीरका सम्पूर्ण अङ्गहरू धेरै भए तापनि शरीरचाहिँ एउटै हुन्छ, खीष्ट पनि त्यस्तै हुनुहुन्छ। १३ किनकि एउटै पवित्र आत्माद्वारा हामी

सबैले एउटै शरीरमा बप्तिस्मा पाएका छौं- यहूदी वा ग्रीक, कमारो वा फुक्का, हामी सबैलाई एउटै पवित्र आत्माबाट पिउन दिइयो। १४ किनकि शरीर एउटै अङ्गबाट मात्र होइन तर धेरै अङ्गहरूबाट बनीएको हुन्छ। १५ यदि खुट्टाले “म हात होइन, यसैले म शरीरको अङ्ग होइन” भन्यो भने, के त्यो शरीरको अङ्ग हुँदैन र? १६ र कानले “म आँखा होइन, यसैले म शरीरको अङ्ग होइन” भन्यो भने, त्यो शरीरको अङ्ग हुँदैन र? १७ यदि जम्मै शरीर आँखा हुँदो हो त सुन्ने कहाँबाट? यदि जम्मै शरीर कान हुँदो हो त सुँघ्ने कहाँबाट? १८ तर परमेश्वरले आफ्नो इच्छाबमोजिम शरीरमा हरेक अङ्ग मिलाएर राखिदिनुभएको छ। १९ यदि ती जम्मै एउटै अङ्ग हुँदा हुन् त शरीर कहाँ हुने? २० तर अङ्गहरू धेरै छन्, तापनि शरीरचाहिँ एउटै। २१ आँखाले हातलाई “मलाई तेरो दरकार छैन” भन्न सक्दैन, र शिरले पनि खुट्टालाई “मलाई तिमीहरूको दरकार छैन” भन्न सक्दैन। २२ बरु शरीरका अझ दुर्बल देखिने अङ्गहरू नै नभई नहुने हुन्छन्। २३ शरीरका ती अङ्गहरू जुनहरूलाई हामी कम महत्त्वका ठान्छौं, तिनलाई हामी बढ्ता आदर दिन्छौं। प्रत्यक्ष रूपले देखाउन नसकिने अङ्गहरूलाई हामी बढी भद्रतासाथ राख्छौं, २४ प्रत्यक्ष देखाउन सकिने हाम्रा अङ्गहरूलाई त्यस्तो हिफाजत चाहिँदैन। तर परमेश्वरले हाम्रो शरीरलाई यसरी मिलाउनुभएको छ कि हीन अङ्गहरूलाई बढी आदर प्रदान गर्नुभएको छ, २५ ताकि शरीरमा बेमेल नहोस्, तर अङ्गहरू एउटाले अर्काको निम्ति समान वास्ता राखून्। २६ यदि एउटा अङ्गलाई कष्ट भयो भने सबै अङ्गहरूले सँगै कष्ट भोग्छन्, अथवा एउटा अङ्गको आदर भयो भने सबै अङ्गहरूले सँगै आनन्द मनाउँछन्। २७ तिमीहरू खीष्टका शरीर हो, र हरेक त्यसका अङ्गहरू हो। २८ परमेश्वरले मण्डलीमा पहिलो प्रेरितहरू, दोस्रो अगमवक्ताहरू, तेस्रो शिक्षकहरू, तब आश्चर्य काम गर्नेहरू, र निको पार्ने वरदान पाएकाहरू, सहायता गर्नेहरू, प्रशासन गर्नेहरू, विभिन्न भाषा बोल्नेहरू नियुक्त गर्नुभएको छ। २९ के सबै प्रेरितहरू हुन्? के सबै अगमवक्ता हुन्? के सबै शिक्षक हुन्? के सबै आश्चर्यकर्म गर्नेहरू हुन्? ३० के सबैसँग निको पार्ने वरदानहरू हुन्छन्? के सबैले विभिन्न भाषा बोल्दछन्? के सबैले अर्थ खोल्न सक्छन् र?”

चर्च वा विश्वासीहरूको परिवारमा भएका विभिन्न आत्मिक वरदानहरूको बारेमा मात्र पावलले आफ्नो धारणा प्रस्तुत गर्दै तर ती वरदानहरू कसरी व्यवस्थित वा संगठित ढँगले चलाउनुपर्छ सो सिक्न

शरीरलाई नमूनाको रूपमा लिनुपर्छ भनेर जिकिर गर्दछन्। आत्मिक बरदानहरू त झन येशू ख्रीष्टको शरीरको सन्दर्भलाई लिएर पावलले व्याख्या गर्दै तिनीहरूलाई शरीरका विभिन्न अङ्गहरू मिलेको जस्तै कसरी सदुपयोग गर्नुपर्छ भनेर पावलले आफ्नो धारणा प्रस्तुत गर्दछन्।

शरीरमा भएका विभिन्न अङ्गहरू एक आपसमा संबन्ध गाँसिएर चलने प्रणाली हो भनेर शरीर र शरीरमा भएका विभिन्न अङ्गहरूको विज्ञानले प्रस्तुत गर्दछ। हाम्रो शरीर अत्यन्तै जटिल वा कम्प्लेक्स तरिकाले विभिन्न अङ्गहरूलाई मिसाएर बनाइएको अचम्मको प्रणाली हो। पाचन प्रक्रिया, हृदय र त्यसका अङ्गहरू, सासप्रस्वास र अस्थिपञ्जर वा हाडहरूको संरचना केवल केही उदाहरणमात्रै हुन्। यी अङ्गहरूले मानव शरीरको बनावट कस्तो जटिल छ भनेर देखाउँदछ। आत्मिक बरदानहरू शरीरको विभिन्न भाग वा अङ्गहरू जस्तै हुन्। जब तिनीहरू समूह वा झुण्डमा संगठित गरेर व्यवस्थित ढँगले सदुपयोग गरिन्छ तब तिनीहरूको नतिजा फलदायी हुन्छ। जसरी शरीर सिस्टम वा प्रणालीमा चल्छ त्यसरी नै चर्च पनि सिस्टम वा प्रणाली वा कार्यगत एकतामा चल्दछ। जसरी शरीरको कुनै पनि अङ्ग अलग भएर चलिन्दैन त्यसरी नै चर्च वा संगठन वा विश्वासीहरू हामी स्वतन्त्र छौं भनेर अलगिएर चलन सक्दैन। हाम्रो शरीर कुनै अलग हाड वा मासुको डल्लो भएर जे मनलाग्यो त्यसरी चलने यन्त्र होइन। शरीरका प्रत्येक अङ्गहरू एक आपसमा कसिएर बुनेर बनेको प्रणाली हो र सम्पूर्ण शरीरको क्रियाकलाप समान लक्ष्यमा चलेको हुन्छ।

ती सबैले हामी कुन वातावरणमा छौं र हामीमा भएका विभिन्न आत्मिक बरदानहरू सर्वोच्च हितको निम्ति प्रयोग गर्न सक्छौं भनेर देखाउँदछ। जब हामी सबैबाट अलग भएर एकलैले काम गर्न खोज्छौं तब त्यसवेला निराश हुन सजिलो हुन्छ। जब हामी सानै समूहमा किन नहौं र एक आपसमा भएका चासोहरू र लक्ष्यहरूलाई एकै थलोमा राखेर चल्छौं तब हाम्रा प्रयत्नहरूको नतिजा असल हुन्छ र झन ठूलो हुन सक्छ। त्यसकारण सानो झुण्ड वा समूहले हाम्रा आत्मिक बरदानहरूलाई प्रयोग गर्न उत्तम वातावरण बनाउँछ र स्थानीय चर्च वा संगठनको मुटु हुनसक्छ। यसले सुसमाचार प्रचारमा ठूलो मद्दत मिल्न सक्छ।

सानो समूह वा झुण्डमा समावेश भएर काम गर्नुको गरिमा वा महत्त्वलाई एलेन जी हाइटले आफ्नो धारणा यसरी राख्दछिन् "विश्वासीहरूका

साना साना समूह वा झुण्डहरू बनाएर चलनु इसाई प्रयत्नको आधार हुन् भनेर कहिल्यै पनि गल्ली नगर्नुहुनेले मलाई प्रकट गर्नुभएको थियो। यदि चर्चमा धेरै संख्या छ भने तिनीहरूलाई सानो सानो झुण्डमा विभाजित गर्नुपर्छ। ती समूहले चर्चका सदस्यहरूको बीचमा काम गर्नमात्र होइन येशूलाई विश्वास नगर्नेहरूको बीचमा जान पनि सजिलो बनाउँछ। धेरै मानिसहरूको समूह हुनुपर्छ भन्ने छैन, यदि कुनै ठाउँमा केवल दुई वा तीन जनामात्र सत्यप्रति मोह हुने विश्वासीहरू छन् भने तिनीहरू समूहमा गठन होस्। तिनीहरूमा भएका एकताको सुत्र नटुक्रियोस, एकता र प्रेममा रहेर सँगसँगै अगडि बढोस्। परमेश्वरको काम गर्न एक आपसमा उत्साह दिउन्। एक आफ्नो मिलोमतो वा सहयोगले एक आपसमा साहस र बल वा तेवा मिल्न पुगोस्।"-टेस्टिमोनिय फर द चर्च, ठेली ७, पृ. २१,२२बाट रूपान्तरित।

परमेश्वरले नै साना साना झुण्ड वा समूह गठन नियुक्त गर्नुभएको हो। त्यसको लक्ष्य भनेको चर्चमा भएका प्रत्येक विश्वासीहरू एक आपसको आत्मिक जीवन बढोस्, न्यानो सङ्गतिको अनुभव होस् र परमेश्वरले दिनुभएका बरदानहरूलाई उच्च सेवाको निम्ति प्रयोग गरियोस्।

एलेन जी हाइटले माथि व्यक्त गर्नुभएको भनाईलाई ध्यान दिएर सोच्नुहोस्। प्रत्येक वाक्यांश वा हरफहरूलाई केलाएर पढ्नुहोस्। हाम्रो चर्चमा त्यस ईश्वरीय सल्लाह वा आत्मज्ञानलाई कसरी प्रयोजनमा ल्याउने?

४. नयाँ करारमा साना साना समूहहरू

नयाँ करारको चर्च ज्वालामुखी बिस्फोट भएको जस्तै हजारौं मानिसहरू समावेश भएर बढेको थियो। केही वर्षभित्रै तत्कालिन यहूदी धर्मका शासक, पण्डित, अगुवा तथा गुरुहरूले तिरस्कार गरेको येशूका चेलाहरूको सानो झुण्ड बढ्दै बढ्दै दसौं हजारको संख्यामा येशूको भक्त हुन उल्लेखो थियो। येशूलाई विश्वास गर्ने मानिसहरूको ओहिरो र चर्च द्रुतगतिमा बढ्नुको धेरै कारणहरू छन्। येशू खीष्ट आफैले सुसमाचारको बिऊ रोप्नुभएको थियो। हजारौंको संख्यामा मानिसहरूको हृदयलाई चेलाहरूको प्रचारलाई ग्रहण गर्न तयार पार्नुभएको थियो। येशूलाई विश्वास गर्ने र प्रार्थना गरिरहने चेलाहरूमाथि पेन्टिकोस्टको समय पवित्र आत्मा शक्तिशालीरूपमा खनिनुभएको थियो। नयाँ करारमा चर्च द्रुतगतिमा बढ्नुको एक मुख्य कारण सानो व्यवस्थित र संगठित

बनावट भएकोले थियो। विश्वासीहरूको सानो सानो झुण्ड वा समूहको सक्रिय क्रियाकलापले सुरुको चर्च उल्लेखनीयरूपमा प्रगतिभएको थियो।

देहायका पदहरूमा पावलसँग एकदम नजिक भएर काम गर्नेहरूका नाउँहरू लूकाले किन उल्लेख गरेका होलान्? हेर्नुहोस्, प्रेरित १८:१-५ "१ त्यसपछि तिनी एथेन्सबाट बिदा भएर कोरिन्थमा गए। २ तिनले पोन्टस-निवासी अकिलास नाउँ भएका एक जना यहूदीलाई भेटे। तिनी आफ्नी पत्नी प्रिस्किलाससँग इटालियाबाट आएका थिए, किनकि सम्राट् क्लौडियसले सबै यहूदीहरूलाई रोमबाट निस्किकाने आज्ञा दिएका थिए। पावल उनीहरूलाई भेट्न गए। ३ एकै पेशाका हुनाले तिनी पनि उनीहरूसँगै बसे, र काम गरे। किनकि उनीहरूको पेशा पाल बनाउने थियो। ४ हरेक शबाथमा तिनी सभाघरमा बहस गर्थे, र यहूदी र ग्रीकहरूलाई बुझाउने प्रयत्न गर्थे। ५ जब सिलास र तिमोथी माकेडोनियाबाट आइपुगे, पावल वचनको प्रचारमा व्यस्त थिए, र यहूदीहरूलाई येशू नै खीष्ट हुनुहुन्छ भनी तिनले शिक्षा दिँदैथिए।" र प्रेरित २०:१-५ "१ यो खैलाबैला थामिएपछि पावलले चेलाहरूलाई डाकिपठाए, र तिनीहरूलाई अर्ती दिए, र तिनीहरूसँग बिदा भई माकेडोनियातर्फ लागे। २ त्यहाँका इलाकाहरूमा गएर तिनीहरूलाई धेरै प्रोत्साहन दिएपछि तिनी ग्रीसमा गए। ३ त्यहाँ तिनले तीन महिना बिताए। तिनी सिरियातर्फ जहाजद्वारा यात्रा गर्न लाग्दा यहूदीहरूले तिनको विरुद्धमा षड्यन्त्र गरेका हुनाले पावलले माकेडोनिया भएरै फर्कने निश्चय गरे। ४ तब बेरिया-निवासी पुरसका छोरा सोपान्रोस, थेसलोनिकेबाट अरिस्तार्खस र सिकन्दस, डर्बीका गायस, अनि तिमोथी र एशियाका तुखिकस र त्रोफिमस तिनको साथ गए। ५ यिनीहरू अगाडि नै पुगेर हामीलाई त्रोआसमा पर्खिरहेका थिए।"

पावलसँग नजिक भएर काम गर्नेहरूको नाउँ नै तोकेर लूकाले उल्लेख गर्नु रोचक मान्नुपर्दछ। तिनीहरू एकआपस मिलेर सुसमाचारको सेवाकार्यमा सहयोग गरेका थिए। लूकाले उल्लेख गरेका मानिसहरूको नाउँ थोरै भएतापनि एक आपस नजिक भएर काम गर्नु कतिको महत्त्वपूर्ण रहेछ भनेर त्यसले देखाउँदछ। सुसमाचारीय कार्यक्रममा परमेश्वरमा समर्पित र सेवाको निमित्त जोशिलो भएर एक आपसमा मिलोमत्तो गरि काम गर्ने सानो झुण्डको नतिजा अत्यन्तै फलदायी हुन्छ।

निसन्देह, ती झण्ड वा समूहका विश्वासीहरूमा आआफ्नै विभिन्न दक्षता र बरदानहरू थिए। एकमा भएको बरदान वा दक्षता अरूमा थिएन। तिनीहरू विभिन्न पृष्ठभूमि र संस्कारहरूबाट आएका थिए। तिनीहरू सबैले सबै थोकलाई एकै नासले हेरेका थिएनन्। तर खीष्टको काममा प्रत्येकले आआफ्नै दक्षता अनुसार महत्त्वपूर्ण योगदान दिएका थिए। तिनीहरूमा भएको विभिन्न बरदान, दक्षता वा खुबी, ज्ञान, पृष्ठभूमि र अनुभवहरूले चर्चको विकास गर्न सहयोग मिलेको थियो। आआफ्नो मूल्यवान पृष्ठभूमि र येशूसँग व्यक्तिगत सम्बन्धले गर्दा येशू खीष्टको लक्ष्यलाई अघि बढाउन चेलाहरूले योगदान दिएका थिए।

एक व्यापारी महिला लिडिया पावलको प्रचारपछि येशूलाई विश्वास गरेकी थिइन्। येशूलाई विश्वास गरेको लगत्तै उनले पावललाई के आग्रह गरेकी थिइन्? पावल र पत्रुस झ्यालखानाबाट निस्किएपछि दुवै जना कहाँ गए? हेर्नुहोस् देहायका पदहरू: प्रेरित १६:११-४० "११ तब हामीहरू त्रोआसबाट जहाजमा चढी सोझै सामोश्राकेतिर गयौं, र भोलिपल्ट नियापोलिसमा आइपुग्यौं, १२ र त्यहाँबाट फिलिप्पीमा आइपुग्यौं, जो माकेडोनियाको प्रमुख सहर र रोमी उपनिवेश पनि हो। हामी त्यस सहरमा केही दिन बस्यौं। १३ अब शबाथमा सहरको ढोकाबाट बाहिर नदी किनारमा गयौं, किनकि त्यहाँ प्रार्थना गर्ने ठाउँ छ भनी हामीले अनुमान लगाएका थियौं, र त्यहाँ हामी बस्यौं र जम्मा भएका स्त्रीहरूसँग बातचित गर्न लाग्यौं। १४ अनि थिआटीरा सहरकी निवासी, बैजनी वस्त्रको व्यापार गर्ने लिडिया नाउँकी एउटी ईश्वरभक्त स्त्रीले हाम्रा वचन सुनिन्। पावलले बोलेका कुरा ध्यानसँग सुनून् भनेर प्रभुले तिनको हृदय खोलिदिनुभयो। १५ जब तिनी र तिनका घरका सबैको बप्तिस्मा भयो, तब तिनले हामीलाई बिन्ती गरिन्, "यदि तपाईंहरूले मलाई प्रभुकी विश्वासीनी ठान्नुहुन्छ भने मेरो घरमा आएर बस्नुहोस्।" र तिनले हामीलाई कर लगाइन्। १६ जब हामी प्रार्थना गर्ने ठाउँमा गइरहेका थियौं, तब जोखना हेर्ने आत्मा भएकी एउटी कमारी केटीसँग हाम्रो भेट भयो, जसले जोखना हेरेर त्यसका मालिकहरूका निमित्त धेरै कमाइ गरिदिन्थी। १७ त्यो पावल र हाम्रा पछिपछि लागी, र यसो भन्दै चिच्च्याई, "यी मानिसहरू सर्वोच्च परमेश्वरका सेवकहरू हुन्। यिनीहरूले तिमीहरूलाई मुक्तिका बाटोको घोषणा गर्छन्।" १८ त्यसले धेरै दिनसम्म यसो गरिरही। तब पावलले झिजो मानेर फनक्क फर्की त्यस

दुष्टात्मालाई भने, “येशू ख्रीष्टको नाउँमा म तँलाई त्यसबाट निस्कने आज्ञा गर्दछु।” अनि त्यो दुष्टात्मा त्यही घडी निस्किएल्यो। १९ तर त्यसका मालिकहरूले तिनीहरूका कमाइका आशा विफल भएको देखेर पावल र सिलासलाई समातेर बजारको चोकमा शासकहरूकहाँ तान्दै लगे। २० अनि तिनीहरूलाई सहरका हाकिमहरूकहाँ ल्याएर भने, “यी मानिसहरू यहुदी हुन्, यिनीहरूले हाम्रो सहरमा गोलमाल मच्चाउँछन्। २१ यिनीहरूले यस्ता-यस्ता प्रथाहरू सिकाउँछन् जो हामी रोमीहरूलाई ग्रहण गर्न वा पालन गर्न न्यायसङ्गत छैन।” २२ तब भीड़हरू मिलेर तिनीहरूमाथि जाइलागे। सहरका हाकिमहरूले तिनीहरूका वस्त्र च्यातेर फालिदिए, र तिनीहरूलाई छडी लगाउने आज्ञा दिए। २३ उनीहरूले तिनीहरूलाई निकै छडी लगाएपछि तिनीहरूलाई झ्यालखानमा हालिदिए, र झ्यालखानका हाकिमलाई यी कैदीहरूलाई कडा निगरानीमा राख्ने हुकुम दिए। २४ यस्तो हुकुम पाएर उनले तिनीहरूलाई झ्यालखानको भित्री भागमा लगी तिनीहरूका खुट्टामा ठिँगुरो ठोकेर राखिदिए। २५ तर आधा राततिर पावल र सिलास प्रार्थना गर्दै परमेश्वरका भजन गाइरहेका थिए, र अरू कैदीहरूले सो सुनिरहेका थिए। २६ तब एककासि एउटा ठूलो भैंचालो गयो, र झ्यालखानका जगहरू हल्लिए, र तुरुन्तै जम्मै ढोकाहरू उघ्रिए, र सबैका बन्धनहरू खुले। २७ झ्यालखानका हाकिम निद्राबाट व्यूँझे, र झ्यालखानका ढोकाहरू उघ्रेका देखेर कैदीहरू सबै भागिसके भन्ठानेर उनले अपहत्या गर्ने विचारले आफ्नो तरवार थुते। २८ तर पावलले चर्को सोरले यसो भन्दै कराए, “तपाईंले आफूलाई केही नोक्सानी नगर्नुहोस्, किनकि हामी सबै यहीं छौं।” २९ तब बत्ती मागेर उनी हामफाल्दै भित्र आए, र डरले काम्दै पावल र सिलासका अगाडि घोटो परे। ३० तिनीहरूलाई बाहिर ल्याएर उनले भने, “उद्धार पाउनलाई मैले के गर्नुपर्छ?” ३१ अनि तिनीहरूले भने, “प्रभु येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्नुहोस्, र तपाईंले उद्धार पाउनुहुनेछ- तपाईं र तपाईंका परिवारले।” ३२ तिनीहरूले उनलाई र उनको घरमा भएका जति सबैलाई प्रभुको वचन सुनाए। ३३ तब रातको त्यही घडी उनले तिनीहरूलाई लगेर घाउ धोइदिए। अनि उनी र उनका परिवारले तुरुन्तै बप्तिस्मा लिए। ३४ त्यसपछि तिनीहरूलाई घरमा ल्याएर तिनीहरूका सामने भोजन राखिदिए, र परमेश्वरमा विश्वास गरे भन्ने कुरामा उनका सारा परिवारसँग उनी आनन्दित भए। ३५ तर उज्यालो भएपछि सहरका हाकिमहरूले सिपाहीहरूलाई यो आदेश दिई पठाए,

“ती मानिसहरूलाई छोडिदेओ।” ३६ तब झ्यालखानका हाकिमले पावललाई यो कुरा सुनाए, “सहरका हाकिमहरूले तपाईंहरूलाई छोडिदिने आदेश दिनुभएको छ। यसकारण अब निस्केर शान्तिसँग जानुहोस्।” ३७ तर पावलले तिनीहरूलाई भने, “हामी रोमी नागरिकलाई दोषी नै नठहराईकन उनीहरूले मानिसहरूका सामुन्ने पिटे, र झ्यालखानमा पनि हाले, र अब हामीलाई गुप्तमा निकाल्न खोज्छन्? यो हुन सक्दैन। उनीहरू आफै आऊन् र हामीलाई निकालेर लैजाऊन्।” ३८ ती सिपाहीहरूले हाकिमहरूलाई यी कुरा सुनाए। तिनीहरू त रोमी नागरिक रहेछन् भन्ने सुनेर उनीहरू डराए। ३९ उनीहरूले आएर तिनीहरूसँग क्षमा मागे, र तिनीहरूलाई बाहिर लगे र सहर छोडी जाने अनुरोध गरे। ४० तिनीहरू झ्यालखानबाट बाहिर निस्केर लिडियाको घरमा गए, र भाइहरूसँग भेटघाट गरेपछि उनीहरूलाई प्रोत्साहन दिई बिदा भए।” र प्रेरित १२:१-१७ “१ ती दिनमा हेरोद राजाले मण्डलीका कति जनमाथि कठोर अत्याचार गर्न थाले। २ उनले यूहन्नाका दाजु याकूबलाई तरवारले मारे। ३ यस कामले यहूदीहरू खुशी भएका देखेर पत्रुसलाई पनि पक्रने तरखर गरे। यो घटना अखमिरी रोटीका चाडको समयमा भएको थियो। ४ हेरोदले पत्रुसलाई गिरफ्तार गरेर झ्यालखानमा हालिदिए, र निस्तारचाडपछि तिनलाई जनताका सामने ल्याउने विचार गरेर तिनको पहरा गर्नलाई सिपाहीका चार टोलीको जिम्मा लाइदिए। ५ यसरी पत्रुस झ्यालखानमा राखिए, तर तिनको निम्ति मण्डलीले परमेश्वरलाई बडो जोशसँग प्रार्थना गरिरहेको थियो। ६ हेरोदले तिनलाई बाहिर निकालिल्याउन खोजेकै रात, पत्रुस दुई वटा साइलाले बाँधिएर दुई जना सिपाहीहरूका बीचमा सुतिरहेका थिए। सिपाहीहरू पनि ढोका अगिल्लिर उभिएर झ्यालखानको पहरा दिइरहेका थिए। ७ अचानक प्रभुका एउटा स्वर्गदूत त्यहाँ देखा परे, र कोठरीमा ज्योति चम्क्यो। स्वर्गदूतले पत्रुसलाई कोखामा हिकीए अनि “छिटो उठ” भनेर तिनलाई जगाए। तब साइलाहरू तिनका हातबाट फुस्केर खसे। ८ स्वर्गदूतले तिनलाई भने, “लुगा लगाऊ, र जुत्ता लाऊ।” तब तिनले त्यसै गरे। उनले तिनलाई भने, “खास्टो ओढेर मेरो पछिपछि लाग।” ९ अनि तिनी निस्केर उनको पछिपछि लागे। स्वर्गदूतबाट गरिएको कुरो साँच्चिकै हो भन्ने तिनलाई थाहै भएन। तर दर्शन देख्दैछु भनी तिनले ठाने। १० जब पहिलो र दोस्रो पहरा-टोली नाघेर सहरमा पस्ने फलामे ढोकामा तिनीहरू पुगे, तब त्यो ढोका आफै तिनीहरूका लागि

उघ्रियो, र तिनीहरू बाहिर निस्केर एउटा गल्लीको बाटो भएर गए, र तुरुन्तै स्वर्गदूत तिनलाई छोडेर गए। ११ जब पत्रुसको होश खुल्यो तब तिनले भने, “अब मलाई साँच्ची नै थाहा भयो, कि प्रभुले आफ्ना दूत पठाउनुभएर हेरोद राजाको हातबाट, र यहूदीहरूले जे गर्न चाहन्थे ती सबैबाट मलाई छुटकारा दिनुभयो।” १२ यो कुरा तिनलाई थाहा भएपछि, तिनी मर्कस भनिने यूहन्नाकी आमा मरियमको घरमा गए। त्यहाँ धेरै जना जम्मा भएर प्रार्थना गरिरहेका थिए। १३ तिनले ढोका ढकढक्याउँदा रोदा नाउँ भएकी नोकर्नी ढोका खोल्न आई। १४ पत्रुसको सोर चिनेपछि त्यो खुशी भएर ढोकै नखोली भित्र दगुरेर गई “पत्रुस ढोकामा उभिरहेका छन्” भनी खबर दिई। १५ तर तिनीहरूले त्यसलाई भने, “तँ बौलाही होस्।” तर त्यसले भनेकी कुरा साँच्चै हो भनी त्यसले जिद्दी गरी। तब तिनीहरूले भने, “त्यो उनको स्वर्गदूत होला।” १६ तर पत्रुसले चाहिँ ढकढक्याइरहे। ढोका खोल्दा तिनलाई देखेर तिनीहरू छक्क परे। १७ तिनले “चूप लाग” भनी हातले इशारा गरे, र प्रभुले तिनलाई कसरी झ्यालखानबाट बाहिर निकाल्नुभयो सो तिनीहरूलाई बताए। यी कुराको समाचार याकूब र अरू भाइहरूलाई दिनु भनेर तिनी बिदा भएर अकै ठाउँमा गइहाले।”

माथिका वृतान्तहरूले यो बताउँदछ कि नयाँ करारका विश्वासीहरू नियमितरूपमा घरघरमा भेला हुन्थे। येशूको सुसमाचार प्रचार गर्ने प्रभावकारी कदममा र सानो समूहले गर्ने सेवाकार्यमा इसाई घर सबैको निमित्त केन्द्रविन्दु वा थलो भएको थियो।

के तपाईंले तपाईंको घरमा सानो झुण्ड वा समूहको सेवाकार्य वा सङ्गति गर्ने काम गर्ने सोच्नुभएको छ वा कुनै साथीसँग मिलेर सानो समूह बनाएर सङ्गति र सेवाकार्य गर्ने चाहना देखाउनुभएको छ? यदि तपाईं सानो झुण्डमा सङ्गति वा सेवाकार्य गरिरहनुभएको छ त्यसको अनुभव अरूलाई किन नबताउने?

५. लक्षमा चलेको प्रगतिशील सानो झुण्ड वा समूह

परमेश्वरको चर्चलाई अघि बढाउन उहाँले साना साना झुण्ड वा समूहहरूलाई वाहन वा माध्यमको रूपमा प्रयोग गर्नुहुन्छ। मानिसहरूका समस्याहरू र पारस्परिक चासोका विषयहरू छलफल गर्न ती साना साना झुण्डहरू तिनीहरूको निमित्त सुरक्षित थलो वा घर हुन सक्छ। एक आपसको हित खोज्न वा एकले अर्कोको वास्ता गर्न बनिएको समूहमा एक आपसी

सम्बन्ध गाढा हुन्छ। जब विश्वासीहरूको समूह भेला हुन्छ तब त्यहाँ सङ्गति हुन्छ र आत्मिकरूपमा अघि बढ्ने अवसरहरू मिल्दछ। कतिपय येशूलाई विश्वास नगर्ने मानिसहरू पहिलो पल्ट परम्परागतरूपमा चलेको चर्चमा आउन हिचकिचाउँछन् तर साना साना समूहको सङ्गतिमा सहभागी हुन रुचाउन सक्छन् र तिनीहरूलाई सजिलो भएको अनुभव पनि गर्न सक्छन्।

नयाँ करारमा उल्लेख गरिएका साना साना झुण्ड वा विश्वासीहरूको समूहमा विभिन्न तत्वहरू थिए जसले गर्दा परमेश्वरलाई विश्वास गर्ने मानिसहरू द्रुतरूपमा बढेका थिए। देहायका पदहरूमा ती तत्वहरू के थिए जसले गर्दा विश्वासीहरूमा जोश र जाँगरले अघि बढेका थिए र तिनीहरू कुन क्रियाकलापमा संलग्न भएका थिए? हेर्नुहोस्, प्रेरित ४:३१-३२ "३१ तिनीहरूले प्रार्थना गरिसकेपछि तिनीहरू भेला भएको ठाउँमा कम्प भयो, र तिनीहरू सबै जना पवित्र आत्माले भरिए, र तिनीहरूले साहससित परमेश्वरको वचन बोले। ३२ विश्वास गर्नेहरूको समूह सबै एकै हृदय र एकै आत्माका भएका थिए, र तिनीहरूमध्ये एउटाले पनि आफ्नो धन-सम्पत्तिको केही थोक यो मेरो आफ्नो हो भनी भन्दैन थियो, तर तिनीहरूका सबै थोक साझा थिए।", प्रेरित १२:५-१२ "५ यसरी पत्रुस झ्यालखानमा राखिए, तर तिनको निम्ति मण्डलीले परमेश्वरलाई बढो जोशसँग प्रार्थना गरिरहेको थियो। ६ हेरोदले तिनलाई बाहिर निकालिल्याउन खोजेकै रात, पत्रुस दुई वटा साङ्लाले बाँधिएर दुई जना सिपाहीहरूका बीचमा सुतिरहेका थिए। सिपाहीहरू पनि ढोका अगिल्टिर उभिएर झ्यालखानको पहरा दिइरहेका थिए। ७ अचानक प्रभुका एउटा स्वर्गदूत त्यहाँ देखा परे, र कोठरीमा ज्योति चम्क्यो। स्वर्गदूतले पत्रुसलाई कोखमा हिकोए अनि "छिटो उठ" भनेर तिनलाई जगाए। तब साङ्लाहरू तिनका हातबाट फुस्केर खसे। ८ स्वर्गदूतले तिनलाई भने, "लुगा लगाऊ, र जुत्ता लाऊ।" तब तिनले त्यसै गरे। उनले तिनलाई भने, "खास्टो ओढेर मेरो पछिपछि लाग।" ९ अनि तिनी निस्केर उनको पछिपछि लागे। स्वर्गदूतबाट गरिएको कुरो साँच्चिकै हो भन्ने तिनलाई थाहै भएन। तर दर्शन देख्दैछु भनी तिनले ठाने। १० जब पहिलो र दोस्रो पहरा-टोली नाघेर सहरमा पस्ने फलामे ढोकामा तिनीहरू पुगे, तब त्यो ढोका आफै तिनीहरूका लागि उघ्रियो, र तिनीहरू बाहिर निस्केर एउटा गल्लीको बाटो भएर गए, र तुरुन्तै स्वर्गदूत तिनलाई छोडेर गए। ११ जब पत्रुसको होश खुल्यो तब तिनले भने, "अब मलाई साँच्चै नै थाहा भयो, कि

प्रभुले आफ्ना दूत पठाउनुभएर हेरोद राजाको हातबाट, र यहूदीहरूले जे गर्न चाहन्थे ती सबैबाट मलाई छुटकारा दिनुभयो।” १२ यो कुरा तिनलाई थाहा भएपछि, तिनी मर्कूस भनिने यूहन्नाकी आमा मरियमको घरमा गए। त्यहाँ धेरै जना जम्मा भएर प्रार्थना गरिरहेका थिए।” र प्रेरित २०:१७-३८ “१७ तिनले मिलेटसबाट एफिससमा मानिस पठाएर मण्डलीका एल्डरहरूलाई बोलाइपठाए। १८ जब उनीहरू तिनीकहाँ आए तिनले उनीहरूलाई भने, “एशियामा पाइला टेकेको पहिलो दिनदेखि नै मैले समस्त समय तपाईंहरूका बीचमा कुन किसिमले बिताएँ सो तपाईंहरू जान्नुहुन्छ। १९ पूर्ण नम्रतामा आँसु बगाउँदै, यहूदी षड्यन्त्रको परीक्षामा पनि मैले प्रभुको सेवा गरें। २० तपाईंहरूको लाभ हुने कुरा तपाईंहरूका सामुन्ने घोषणा गर्नदेखि र घर-घरमा सबैका सामुन्ने तपाईंहरूलाई शिक्षा दिनदेखि म पछि हटिनँ। २१ यहूदीहरूलाई र ग्रीकहरूलाई पश्चात्ताप गरेर परमेश्वरपट्टि फर्कनू र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टमाथि विश्वास राख्नू भन्ने कुराको गवाही मैले दिएको छु। २२ “अब हेर्नुहोस्, म पवित्र आत्मामा बाध्य भएर यरूशलेमतिर जाँदैछु, त्यहाँ मलाई के-कसो परिआउने हो सो म केही जान्दिनँ। २३ यति मात्र जान्दछु, कि हरेक सहरमा कैद र कष्ट ममाथि परिआउँछ भन्ने पवित्र आत्माले मलाई गवाही दिनुहुन्छ। २४ तर म आफ्नो जीवनलाई कुनै मोलको र आफ्नो निम्ति प्रिय ठान्दिनँ। यति मात्र चाहन्छु, कि परमेश्वरका अनुग्रहको सुसमाचारको गवाही दिनलाई मेरो दौड र प्रभु येशूबाट मिलेको मेरो सेवकाइ म पूरा गर्न सकूँ। २५ “अब हेर्नुहोस्, म जान्दछु कि तपाईंहरूमध्ये सबै, जस-जसलाई मैले राज्यको प्रचार गर्दै हिँडे, तपाईंहरूले मेरो मुख फेरि कहिल्यै देख्नुहुनेछैन। २६ यसैकारण आजको दिन म तपाईंहरूलाई गवाही दिँदछु, कि म कसैको रगतको दोषी हुनेछैनँ। २७ किनभने परमेश्वरको समस्त अभिप्राय तपाईंहरूलाई बताउन म पछि हटिनँ। २८ तपाईंहरू आफ्ना निम्ति र आफ्नो समस्त बगालको निम्ति सावधान रहनुहोस्। पवित्र आत्माले तपाईंहरूलाई बगालका जिम्मावाल बनाउनुभएको हुनाले उहाँले आफ्नै रगतले किन्नुभएको परमेश्वरका मण्डलीको हेरचाह तपाईंहरू गर्नुहोस्। २९ किनभने मलाई थाहा छ, कि म गएपछि डरलाग्दा बर्बादहरू तपाईंहरूका माझमा पस्नेछन्, जसले बगाललाई बाँकी राख्नेछैनन्। ३० तपाईंहरूकै बीचबाट भर्माउने कुरा बोल्ने मानिसहरू उठ्नेछन्, जसले चेलाहरूलाई आफ्ना पछि लैजान्नेछन्। ३१ यसकारण यो सम्झेर होशियार हुनुहोस्, कि तीन वर्षसम्म दिनरात आँसु

बगाउँदै हरेक मानिसलाई मैले चेताउनी दिइरहेँ। ३२ “अब म तपाईंहरूलाई परमेश्वरमा र उहाँका अनुग्रहको वचनमा सुम्पिदिन्छु, जसले तपाईंहरूलाई सुदृढ पार्न सक्छ, र पवित्र पारिएकाहरू सबैका बीचमा उत्तराधिकार दिन सक्छ। ३३ मैले कुनै मानिसको सुन, चाँदी, कि वस्त्रको लोभ गरिनँ। ३४ तपाईंहरू आफै जान्नुहुन्छ कि मेरा यिनै हातले मेरो आफ्नै र मेरा साथमा भएकाहरूको आवश्यकतालाई पूरा गरेका छन्। ३५ मैले सबै कुरामा तपाईंहरूलाई उदाहरण दिएको छु, कि तपाईंहरूले पनि यसरी नै कडा परिश्रम गरेर निर्धाहरूलाई मदत गर्नुपर्छ। प्रभु येशूको वचन याद राख्नुहोस्, कसरी उहाँ आफैले भन्नुभएको छ, कि ‘लिनुभन्दा दिनु अझ धन्य हो।’ ” ३६ यति भनेर तिनले घुँडा टेके र उनीहरू सबैका साथमा प्रार्थना गरे। ३७ उनीहरू सबै रोए, र पावललाई अँगालो हालेर चुम्बन गरे। ३८ उनीहरूले फेरि कहिल्यै तिनको मुख देखेनैनन् भनी पावलले भनेका कुरामा तिनीहरूले ज्यादै शोक गरे। अनि उनीहरूले तिनलाई जहाजमा पुऱ्याए। ”

सुरुका येशूका विश्वासीहरू भेला भएर एक आपसको निमित्त प्रार्थना गर्दथे, तिनीहरूमा भएको पारस्परिक चासोको विषयहरू लिएर प्रार्थना गर्दथे, तिनीहरू न्यानो र रमाइलो सङ्गति गर्दथे, परमेश्वरको वचन अध्ययन गर्दथे, सेवा गर्न तिनीहरू सुसज्जित हुन्थे वा तयार हुन्थे, चर्च भित्रैबाट आएका झुठा शिक्षक वा प्रचारकहरूबाट आफूहरूलाई सुरक्षित राख्दथे र सुसमाचारको कार्यक्रममा सँगसँगै सहभागी हुन्थे।

साना साना झण्ड वा समूहहरूले समाजमा परिवर्तन ल्याउन सक्छ। विभिन्न दक्ष भएका वा बरदान भएका मानिसहरू अरूको सेवा गर्न एकजुट हुन्थे। जब सुसमाचार प्रचारमा साना साना समूहहरूको केन्द्रविन्दु पवित्र आत्माको शक्तिमा हुन्छ तब तिनीहरू प्रभुको हातमा उहाँको कामको निमित्त शक्तिशाली अस्त्र वा औजार हुन जान्छ।

बारी भित्राउन वा खेतमा कटानी गर्न धेरै छुन् तर खेतालाहरू कम छुन् तर त्यस समस्याको समाधान के हो त भनेर येशूले भन्नुभएको मत्ती ९:३७,३८ पढ्नुहोस्, “३७ तब उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “फसल प्रशस्त छ, तर खेतालाहरू थोरै छन्। ३८ यसकारण फसलका प्रभुलाई प्रार्थना गर, र उहाँले आफ्नो फसलमा खेतालाहरू पठाइदेऊन। ”

सुसमाचारको प्रचारमा चेलाहरूले हलका सम्भाव्यताहरूमात्र देखेका थिए अर्थात् सुसमाचार कसरी प्रचार गरिन्छ भन्ने कुरामा तिनीहरू स्पष्ट थिएनन्। तर सुसमाचार प्रचारको निमित्त महान् अवसरहरू पाउने कुरामा येशू विश्वस्त हुनुभएको थियो। आफूसँग भएको मनको असल कुरा येशूले चेलाहरूला यसरी सुनाउनुभयो "फसल त प्रसस्त छ" अनि त्यो फसल काटन समस्या पनि औँल्याउँदै भन्नुभयो "खेतालाहरू कमै छन्" तर त्यसको समाधान पनि भन्नुभयो "फसलको प्रभुसँग प्रार्थना गर ताकि उहाँले उहाँको फसलको निमित्त खेतालाहरू पठाउनुहुनेछ" (मती ९:३७,३८ रूपान्तरित)। साना साना झुण्ड वा समूहहरू भएर सुसमाचारको निमित्त सक्रिय हुनु नै येशू खीष्टको प्रार्थनाको जवाफ हो। सुसमाचार प्रचारद्वारा बाली भित्राउन चाहिने धेरै खेतालाहरूको माग त्यस साना साना झुण्डहरूले गरियोस् भन्ने येशूको सदिच्छा हो।

प्रभावकारी साना झुण्डहरूको मूल केन्द्रविन्दु नै येशूको निमित्त गवाही हुनु र समस्त प्राणीको हितको निमित्त सेवा प्रदान गर्नु हो। यदि सानो झुण्डले छलफल गर्ने क्रममा वा बिचारविमर्स गर्ने क्रममा आफूहरूको मात्र हित खोजियो वा आफूहरूलाई केन्द्रविन्दु बनाइयो भने त्यो झुण्ड सुकेर जान्छ र त्यसको अस्तित्व नै खतम हुन्छ। झुण्डमा रहेका मानिसहरूले केवल आफ्नो भाऊ खोज्ने र झुण्डमा भएको सदस्यले अर्को सदस्यलाई दमन गरे वा हेपे त्यस समूहको अस्तित्वको मूल लक्ष्यमा पुग्न असफल हुन्छ र त्यो गठन भएको कारणबाट बिचलित हुन पुग्छ। साना साना झुण्ड हुनुको अर्थ मानिसहरूलाई येशूतिर डोऱ्याउनु हो, येशूमा भएको विश्वास, आस्था र आत्मज्ञानमा हुर्कनु हो र अन्तमा येशूको निमित्त गवाही हुन सुसज्जित बनाउनु हो।

के तपाईंको घरमा नै सानो समूह गठन गर्न परमेश्वरले तपाईंलाई आह्वान गरिरहनुभएको छ? प्रार्थना गर्नुहोस् ताकि त्यो समूह गठन गर्न परमेश्वरले तपाईंलाई घघच्याउन्। यसो गर्नाले तपाईंको जीवनमा आत्मिक बिकास अत्यन्तै उच्च स्तरमा पुग्न सक्नुहुनेछ र त्यसको इनाम अमूल्यको हुनेछ।

उपसंहारः

थप जानकारी: धेरै वर्ष अघि युरोपको एक सानो चर्चले आफ्नो महादेश वा देशभन्दा बाहिर रहेका ठूला ठूला सहरहरूमा प्रभुको निम्ति केही न केही गर्नुपर्ने आवश्यकता महसुस गरे र उहाँको निम्ति के महत्त्वपूर्ण काम गर्ने भन्ने विषयमा निर्णायक छलफल भयो। त्यो चर्च सुस्त थियो। त्यहाँ खास कुनै जोश र जाँगर थिएन। धेरै वर्षसम्म कसैले पनि बप्तिस्मा लिएको थिएन। यदि यो चर्च सक्रिय नभएर त्यत्तिकै चलिरह्यो भने त्यो चर्चको कुनै भविष्य नभएको र आखिरमा सेलाएर नै जाने निश्चित थियो। पास्टर र चर्च बोर्डका सदस्यहरूले हृदयदेखि नै प्रार्थना गर्न थाले र केही न केही गर्न परमेश्वरले देखाउनु भनेर प्रभुसँग पुकारे।

जब तिनीहरू नयाँ करारमा चर्च कसरी बढियो भन्ने कुरालाई कोट्याएर अध्ययन गर्दा त्यसबेला पनि सानो झुण्डकै प्रभावले चर्च अघि बढेको भेट्टाए। त्यसले गर्दा चर्चका ती सदस्यहरूले पनि नयाँ करारको नीति अनुसार सानो झुण्ड गठन गर्ने निर्णय गरे। चर्चका सदस्यहरूमा नौ जना सर्वसाधारण अर्थात् चर्चको तलव खाएर काम नगर्ने विश्वासीहरूमा नयाँ करारको अवधारणालाई बुझ्न थालियो। तिनीहरू सँगसँगै प्रार्थना गर्ने र कसरी प्रभावकारी सानो झुण्डद्वारा सेवा कार्य गर्ने भनेर सोचन आफूहरूलाई समर्पित गरे। अनि छिट्टै नै तिनीहरूका प्रत्येक घर सुसमाचार प्रचार गर्ने थलोको रूपमा स्थापना गर्न निर्णय गरे। ती सदस्यहरूमा भएका विभिन्न प्रतिभा, दक्षता र बरदानहरूलाई कसरी प्रयोग गर्ने भनेर तिनीहरूले सिक्न थाले। प्रार्थना गर्ने र अतिथी सत्कार गर्ने सेवाकार्य गर्ने योजनालाई तिनीहरूले स्थापना गरे। समाजमा रहेका छरछिमेकीहरूसँग तिनीहरूले मित्रता गाँस्न थाले। ती छरछिमेकीको परिवार, साथी र एडभेन्टिस्ट चर्चबाट पछाडि फर्केर गएकाहरूलाई दया, करुणा र आफ्नो सक्दो सहयोग त्यस झुण्डले गर्न थाले। अनि सानो समूहमा भएका अगुवाहरूले नौवटा घरहरूमा बाइबल अध्ययन गर्न थाले जहाँ ४० जना पाहुनाहरू उपस्थित भएका थिए। पवित्र आत्माले के गरिरहनुभएको थियो त्यो देखेर त्यस झुण्ड चकित भए। विस्तारै विस्तारै ४० जनामा १७ जनाले बप्तिस्मा लिए। एक फेरा सिथिल भएको चर्च अब साना झुण्डको सेवाकार्यले भारि परिवर्तन हुन थाल्यो। चर्चको लक्ष्य हासिल गर्न

चर्चमा भएका विभिन्न सदस्यहरूलाई समावेश गराएर आफ्नो काममा अघि बढाउने परमेश्वरका धेरै साधनाहरूमध्ये एक हो।

चिन्तनमननः

- अ. साना साना झुण्ड वा समूहको सफलताको निम्ति चाहिने तत्व वा गुणहरूको बारेमा सोच्नुहोस्। समूहका सदस्यहरूले के के काममा सक्रिय हुनसक्छ? सदस्यहरूमा भएका विशेष दक्षता त्यो पनि कतिपय समयमा लुकिरहेको हुन्छ, त्यसलाई प्रयोग गर्न कस्ता कस्ता उपायहरू अपनाउन सक्छन्?
- आ. सानो झुण्डको उद्देश्य बाहिरका मानिसहरूलाई सुसमाचार सुनाउनु हो भन्ने मूल विषयमा केन्द्रित भएर बस्नु किन जरुरी छ? समूहका सदस्यहरूको बीचमा सहयोग गर्ने र आत्मिक विकास गर्ने काममा सक्रिय भएर बस्नुपर्ने भएतापनि त्यसको लक्ष्य सुसमाचार प्रचार गर्नु हो भन्ने कुराबाट किन बिचलित हुनुहुन्दैन? फेरि सानो झुण्ड चर्चबाट स्वतन्त्र भएर नचलि चर्चसँग सम्बन्ध गाँस्दै राख्नु किन जरुरी छ?
- इ. के तपाईं कहिल्यै पनि सानो समूह वा झुण्डको सदस्य हुनुभएको थियो र त्यो प्रभावकारीरूपमा सक्रिय नहुँदा सुकेर गएको थियो? यो किन भयो होला? सोच्नुहोस्।
- ई. माथि उल्लेखित युरोपको चर्चमा भएको कथाले सानो समूह गठन गरेर परमेश्वरको निम्ति सेवा कार्य गर्नु कतिको महत्त्वपूर्ण रहेछ भनेर देखाउँदछ। त्यो समूह किन सफल भयो होला? तिनीहरूले जे जे गरे ती साधारण वा सरलै भएतापनि किन धेरै प्रभावकारी भए? चर्चमा भन्दा सुरक्षित ठानिएको घरेलु वातावरणद्वारा समाज वा छरछिमेकीकहाँ सुसमाचार प्रचार गर्न सुरु गर्नु किन प्रभावकारी हुनसक्छ?

कथा १०
इस्ट टिमोरमा दिइएको क्षमाको चर्चा

-आन्ड्रयु मेकचेस्नी

इस्ट टिमोर इन्डोनेशियाको छिमेकी देश हो। त्यस देशको अधिकांश मानिसहरू रोमन क्याथोलिक धर्म मानन्दछन्। नगन्यरूपमा अरू इसाई र धर्मात्मवीहरू पनि छन्। एकजना एडभेन्टिस्ट विश्वसी त्यहीं देशको एउटा पसलमा काम गर्दथ्यो। उसलाई मार्न भनी एक जना हत्याराले उमाथी आक्रमण गरेको थियो। पछि त्यस हत्यारालाई समातियो र त्यसको बिरुद्धमा मुद्दा पनि चलाइयो। तर एडभेन्टिस्ट विश्वासीले उसलाई कानुन अनुसार दण्ड दिनुको सट्टा उसलाई क्षमा दिने निर्णय गर्‍यो। उसको त्यो निर्णय इस्ट टिमोरको न्याय अदालतले पनि स्वीकार गर्‍यो। यो फैसलाले इस्ट टिमोरको सहर लोपालोसका मानिसहरूलाई स्तब्ध तुल्यायो। अर्थात् तिनीहरूको मनमा आघात पुऱ्यायो। अपराधीले सजाय पाउनैपर्छ भन्ने विचार जनतामा थियो। त्यो मुद्दाको फैसलाले पुलिस पनि स्तब्ध पार्यो। पसलको कारिन्दा एडु वाकुमुराले आफूलाई हत्या गर्न आउने मानिसलाई रङ्गे हात समात्दा पनि अपराधीलाई सजाय दिनुको सट्टा क्षमा दिएको घटनाले सबै क्षेत्रहरूमा ठूलो झट्का दिएको थियो। अपराधीलाई क्षमा दिने कुरा कसैले पनि विश्वास गर्न सकेका थिएनन्।

सन् २०१७ मा आक्रमणकारी युभिनिल आनानियासले पसलको ढोकाबाट भाला छिराएर एडुलाई मार्न खोजेको थियो। भाग्यवस त्यस भालाले एडुको नाकको टुप्पोमात्र भौँचियो। आक्रमणकारीलाई इयालखानामा दुई वर्ष राखेर उसको बिरुद्धमा मुद्दा चलाइयो। एडुले सन् २०१९मा युभिनिललाई पुलिस थानामा भेट्न गयो र उसलाई क्षमा दिने कागजपत्रमा हस्ताक्षर गर्‍यो। त्यसप्रति आभारी भएर आफ्नो पापप्रति पश्चाताप व्यक्त गर्दै युभिनिलले एडुलाई भन्यो "मलाई माफ गर्नुहोस्। मैले जे गरेँ त्यसप्रति म पश्चाताप गर्छु। मलाई क्षमा दिनुभएकोमा तपाईंलाई धेरै धेरै धन्यवाद छ।"

आफूलाई क्षमा दिएकोमा एडुको सम्मानमा सुँगुर काटेर भोज गर्ने प्रस्ताव राख्यो। तर एडुले आफू सुङ्गुर नखाने भएकोले उसको प्रस्तावलाई अस्वीकार गर्‍यो। पुलिसको रोहबरमा एडुले मिलापत्रमा हस्ताक्षर गरेको हुनाले

पुलिस अफिसरहरु अचम्म मानेर हेरिरहेका थिए। ती अफिसरले युभिनिललाई भने, "तिमीले एडुलाई कमसेकम केही उपहार वा गाई त दिनुपर्छ।"

सन् २०१८को मिसन कथामा एडुलाई आक्रमण गरिएको कथा लेखिएको थियो। त्यस कथामा युभिनिलले रक्सीको सुरमा २८ वर्षका एडुको पसलमा गएर गालीगर्दै आक्रमण गरेको थियो। त्यस पसलको मालिक जेलिन्डो जाओले बाइबल सिकाएर एडु एडभेन्टिस्ट चर्चमा समावेश भएको थियो। युभिनिललाई क्षमा दिएकोमा जेलिन्डोले एडुलाई हप्काएका थिए। युभिनिलले एडुलाई मानै खोजेको थियो तर पसलमा अरू मानिसहरू आएको हुनाले "आज रातभरिमा तँलाई मारि छोड्छु" भनेर उसलाई केही नगरि रिसले पसलबाट भागेको थियो।

त्यस रात एडुले आफ्नो पसलको पछाडिको फलामको डबल ढोकाहरूमा कसैले ढकढक्याएको सुने। उनी त्यहाँ गए र ती ढोकाहरू सिक्रिले बाँधेर ताल्चा लगाएका थिए। बाहिर को रहेछ भनेर ढोकाको प्वालबाट उनले चियाए। त्यसैबेला एउटा भाला ढोकाभित्र छिर्यो। त्यसबेला भालाबाट जोगिए पनि खतराको घन्टी बजेको थियो। भालाले उनको नाकको चुच्चोलाई काटेको थियो।

दुई दिनपछि पुलिस आएर आक्रमणकारीलाई झ्यालखानामा हाल्ने हो कि भनेर सोधे। आफ्नो टाउको हल्लाएर एडुले भन्यो, "मैले त्यस मानिसलाई माफी दिइसकेको छु।" पुलिसले युभिनिललाई झ्यालखानामा एक हप्तासम्म राख्यो त्यसपछि तारिखमा छाड्यो। लामो कानुनी प्रक्रिया दुई वर्षसम्म चल्यो र अन्तमा सन् २०१९मा युभिनिलसँग मिलापत्र गरायो र आधिकारिकरूपमा उसलाई माफी दिएको कुरा अड्डाले नै फैसला गर्‍यो।

जसरी आफूले युभिनिललाई क्षमा दियो त्यसरी नै परमेश्वरले सबैलाई क्षमा दिनुहुन्छ भन्ने उनको सन्देशले सबैलाई छक्क पारेको थियो। आक्रमण पछि एडुका भाइ र बहिनीले बप्तिस्मा लिए। तिनीहरूको उदाहरण अरूले पनि पछ्याऊन् भन्ने जेलिन्डोको आशा छ।

"सहरमा सबैजना एडुले क्षमा दिएको कुराको चर्चा गरिरहेका छन्। यो कसरी भयो कसैले बुझेका छैनन्। यो परमेश्वरकै शक्तिद्वारा एडुले आफ्नो आक्रमणकारीलाई क्षमा दिन सकेका हुन्" जेलिन्डोले यी लेखकलाई सुनाए।